

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 78	Intern Journal nr 60/77	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv Trondheimske	Ekstern rapport nr Syd 980	Oversendt fra Sydvaranger A/S	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:

Tittel

A/S Sydvaranger. Kalkstein ved Rensjøen.

Forfatter Gvein, Øyvind	Dato 21.12 1976	Bedrift Sydvaranger A/S
----------------------------	--------------------	----------------------------

Kommune Holtålen	Fylke Sør-Trøndelag	Bergdistrikt Trondheim	1: 50 000 kartblad 17204	1: 250 000 kartblad
---------------------	------------------------	---------------------------	-----------------------------	---------------------

Fagområde Geologi	Dokument type	Forekomster Rensjøen
Råstofftype Industrimineral	Emneord kalkstein	

Sammendrag

Et felt av krystallinsk kalkstein ved Rensjøen i Holtålen er befart. Det eneste bruksområdet vi kan se for denne kalksteinene er som kalksteinsmel - ikke brent - til jordbruket.

Feltet ligger i høyfjellet 5 - 6 km fra nærmeste vei, og et videre arbeid med forekomsten kan ikke anbefales.

DATO: 21/12-1976

RAPPORT NR: 980

KARTBLAD

Antall sider
— " — bilag

SAKSBEARBEIDER Øyvind Gvein

RAPPORT VEDPØRENDE:

KALKSTEIN VED RENSJØEN, HOLTÅLEN,
SØR-TRØNDELAG.

RESYMÉ:

Et felt av krystallinsk kalkstein ved Rensjøen i Holtålen er befart. Det eneste bruksområdet vi kan se for denne kalksteinen er som kalksteinsmel - ikke brent - til jordbruket.

Feltet ligger i høyfjellet 5-6 km fra nærmeste vei og et videre arbeid med forekomsten kan ikke anbefales.

FORDELING

OSLO:

☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐

Prospekteringsavd.
Hovedkontoret

KIRKENES:

☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐

ANDRE:

☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐

Killingdal Grube-
selskap
Bergmesteren i
Trondheimske

KOMMENTAR:

1. Innledning.

Holtålen kommune har vist interesse for å få undersøkt kalksteinsfeltet ved Rensjøen. A/S Killingdal Grubeselskab på sin side, peker på selskapets forbruk av brent kalk og reiser spørsmålet om kalk fra Rensjøen er interessant.

Feltet ble befart 27/8-76 med bakgrunnsmateriale i geolog Rui's geologiske kart over området, og en rapport fra berging. Ingvaldsen fra 1942.

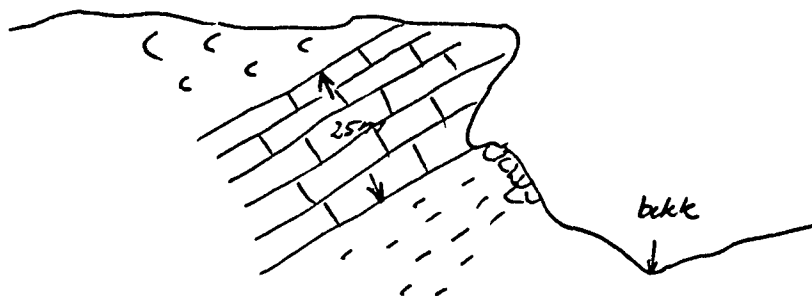
1.1. Beliggenhet.

Kalkfeltet ligger NV for Rensjøen i ca. 860 m høyde, ca. 4 km i luftlinje fra bilvei ved gården Djupdalen i Renbygda. Høydeforskjellene er ca. 300 m. (Kart fig. 1).

2. Geologi.

Kalksteinsdraget ligger mellom glimmerskifer i øst og grønnstein i vest, og kan følges i ca. 1 km lengde. Strøket er ca. NV-SØ med ca. 30° helning mot SV.

I den sydlige del er sonen, over en strekning på 300-400 m, begrenset i øst av bekkedalen som munner ut NV i Rensjøen. Kalksteinen danner et stup mot bekkedalen og et tverrprofil ved x på kartet vil se ut omtrent som på nedstående figur.

Kalksteinsbenken er her ca. 25 m mektig. Mot NV utvider den seg, men det kommer inn en del grønnstein midt i sonen. Mot SØ tynner kalksteinen ut.

2.1. Kvalitet.

- Området er delvis dekket av løsmasser men det fremgår likevel klart at kalksteinen er forurensset av smalere glimmerskiferlag og dels benker av grønnstein. Kalksteinen er vesentlig grålig hvit med kornstørrelse 1-2 mm, og skal egentlig betegnes marmor. (krystallinsk kalkstein = marmor). Ingvaldsen nevner i sin rapport av 1942 av analyser viser 97% renhet, men dette er ikke særlig interessant hvis det kommer inn forurensende bergarter.

2.2. Bruksområder.

Tenkbare anvendelsesområder for kalkstein (marmor) av denne type er a) Bygningsstein, b) jordbrukskalk.

a) Som bygningsstein har en kalkstein av denne farve lite for seg, den er for alminnelig og ville konkurrere med forekomster andre steder i landet som ligger meget lettere tilgjengelig.

b) Til jordbrukskalk stilles ingen bestemte krav, men det gjør det derimot hvis kalksteinen skal brennes. Det viser seg nemlig i alminnelighet at krystallinsk kalkstein ikke står i ovnene. (Kalkstein som brennes er knust ned til stykker på 5-10 cm. Under brenning avgis kullsyregass og krystallinsk kalkstein viser under denne prosess en tendens til å smuldre opp og pakke ovnene.) Inneslutninger av glimmerskifer på sin side er til skade for ovnsforingene.

Brenning av Rensjøkalksteinen vil derfor neppe bli vellykket.

3. Konklusjon.

Det eneste sikre anvendelsesområdet for kalkstein fra Rensjø er som nedmalt, ikke brent kalkstein. Et slikt produkt kan neppe påregnes avsatt ut over det lokale marked og selv her vil en måtte konkurrere med andre kalkverk i Trøndelag.

I tillegg ligger feltet i høyfjellet i veiløst terreng og her måtte anlegges en vei av 5-6 km lengde.

Alt i alt vil vi ikke anbefale videre arbeid med Rensjøkalken.

Oyvind Gvein
Oyvind Gvein

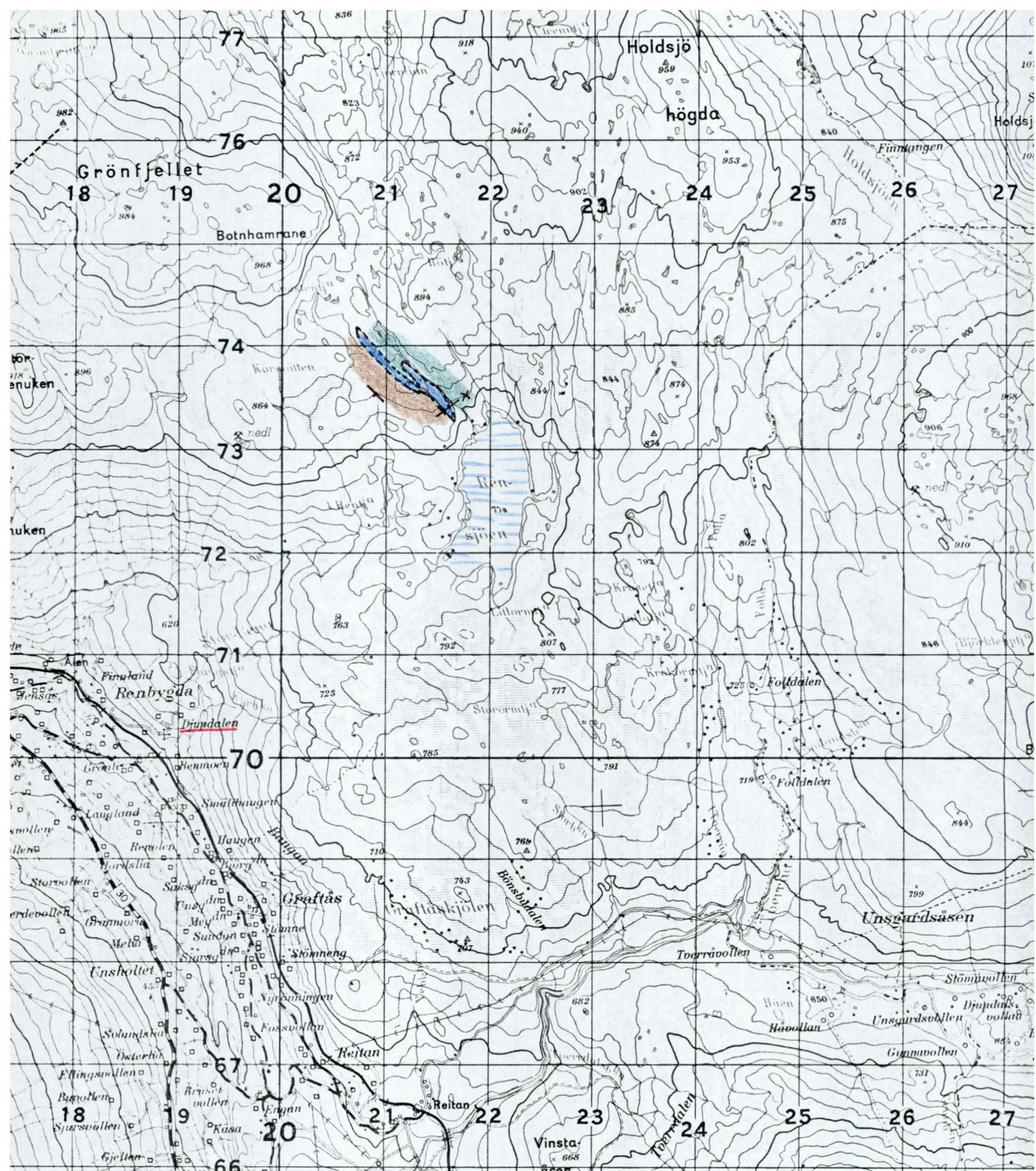

Fig. 1.

UTSNITT AV KARTBLAD ÅLEN 1720 IV. M = 1:50000

KALKSTEIN GNEISS GLIMMERSKIFER